

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Sžf/123/2013                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 7013200556                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 29.01.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Zdenka Reisenauerová     |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:7013200556.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ROYAL TOKAJ SK s.r.o., so sídlom Malá Trňa 181, Malá Trňa, IČO: 36 603 112, zastúpený: JUDr. Pavol Gombos, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Moldavská cesta 21/A, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná ul. 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/43232/2013 zo dňa 19. februára 2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniam Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S 81/2013-39, zo dňa 12. septembra 2013 a č. k. 6S 81/2013-25 zo dňa 6. júna 2013, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S 81/2013-39, zo dňa 12. septembra 2013 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S 81/2013-25 zo dňa 6. júna 2013, p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach, uznesením č. k. 6S 81/2013-25 zo dňa 6. júna 2013 poukazom na ust. § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len zákon o súdnych poplatkoch) zastavil konanie v ktorom sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/43232/2013 zo dňa 19. februára 2013, ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice, č. 9813401/1554860/2012 zo dňa 9. júla 2012, z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za podanú žalobu. O trovách konania krajský súd poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s ust. § 246c ods. 1 O.s.p. rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a súčasne podal návrh pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Vo svojom odvolaní poukazoval najmä na skutočnosť, že žalobca je spoločnosť personálne prepojená s T. P. a s ohľadom na neprimerané zaťaženie spoločnosti zo strany Daňových úradov, nezákonného zadržiavania finančných prostriedkov ako i negatívnej medializácie zo strany daňových úradov nemôžu tieto spoločnosti vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť. Z uvedeného dôvodu sa tieto spoločnosti dostali do finančnej tiesne a ani žalobca nedisponuje

žiadnou finančnou hotovosťou. Taktiež poukázal na to, že nevlastní žiadny hnutelný, či nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty. Žalobca uviedol, že súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok mu prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Okrem uvedeného mal žalobca za to, že v predmetnej veci nejde o zjavné bezúspešné uplatnenie práva, keď poukázal na spory, v ktorých bola nezákonnosť postupu daňových orgánov preukázaná (napr. rozhodnutie KS v Košiciach sp. zn. 7S/110/2011-92 zo dňa 11. januára 2012, čo potvrdil aj Najvyšší súd SR sp. zn. 2Sžf/16/2012 zo dňa 23. októbra 2012), súčasne majú za to, že mu oslobodenie od súdneho poplatku patrí aj s ohľadom na to, že sa jedná o podnikateľský subjekt. V danej súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, ktorý mu v konaní č. k. 4Cob/39/2012-135 oslobodenie od súdnych poplatkov priznal a to z tých istých dôvodov ako uvádza v tomto odvolaní. Žalobca vyslovil názor, že sú u neho splnené podmienky pre jeho oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, a preto navrhol, aby bolo vydané uznesenie, ktorým sa mu prizná oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Krajský súd výzvou zo dňa 12. júla 2013, č. k. 6S/81/2013 -31 vyzval žalobcu aby v lehote 10 dní jednak doručil vyplnené tlačivo podľa ust. § 138 ods. 2 O.s.p., daňové priznania za uplynulé roky 2006 - 2012 vrátane, rozsudok súdu, hoci aj neprávoplatný, ktorým bol T. P. uznaný vinným a odsúdený súdom v posledných 10 rokoch. Zároveň ho požiadal, aby uviedol a prehľadne dokladoval výpisom z OR a zo ŽR celkový počet spoločností, v ktorých bol p. T. P., konateľom, prípadne je konateľom naďalej (vrátane tých, kde je p. T. P., podnikateľom ako fyzická osoba), personálne spojených s menovaným p. T. P., aby dokladoval majetkové pomery výpismi z účtov spoločnosti žalobcu a uviedol počet súdnych konaní a tieto konania označil podľa sp. zn. Krajského súdu v Košiciach, prípadne iného súdu, v ktorých je p. T. P. obcom resp. žalobcom spoločnosť, v ktorej bol resp. je konateľom (vrátane tých, kde je p. T. P. podnikateľom ako fyzická osoba) personálne spojených s menovaným p. T. P..

Žalobca priložil konajúcemu súdu čiastočne vyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (právnická osoba) spolu s čestným prehlásením.

Krajský súd v Košiciach, uznesením č. k. 6S 81/2013-39, zo dňa 12. septembra 2013 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov podľa ust. § 138 O.s.p.. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu je zrejmé, že ten nepriznanie odôvodnenia od súdnych poplatkov odôvodnil nepreukázaním splnenia podmienok pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov podľa ust. § 138 O.s.p.. Krajský súd vychádzajúc z gramatického výkladu ust. § 138 O.s.p. ako i zo zásady rovnosti účastníkov konania deklarovanou ESEP skonštatoval, že zákon nerozlišuje medzi subjektmi podnikateľskými a nepodnikateľskými, preto oprávnenosť žiadostí hodnotí z hľadiska splnenia uvedených podmienok, pričom vychádza zo skutočností preukázaných žiadateľom. Konštatoval, že žalobca vznikol za účelom podnikania a pokiaľ deklaruje nedostatok finančných prostriedkov ešte to neznamena, že jeho majetkové pomery toto oslobodenie odôvodňujú, pričom treba prihliadať na celkovú finančnú a majetkovú situáciu. Z predložených neúplných podkladov žalobcom krajský súd dospel k záveru o tom, že nepriaznivá hospodárska (finančná) situácia žalobcu je dôsledkom skutočností, ktorých pôvod je v podnikaní a s podnikaním nevyhnutne súvisia, pričom pokiaľ by došlo k priznaniu oslobodenia žalobcu od platenia súdneho poplatku jednalo by sa o prenášanie podnikateľského rizika na štát, čo je neprípustné. Poukázal na to, že obdobný právny názor vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 8Sžf/48/2011, 2Sžf/53/2013. Krajský súd upriamil pozornosť aj na skutočnosť, že vzhľadom na základné imanie žalobcu ako spoločnosti s ručením obmedzeným s rozsahom splatenia základného imania v sume 66.389 eur, údaj ktorý krajský súd zistil z obchodného registra, súdny poplatok vo výške 70 eur nepredstavuje takú vysokú sumu, ktorú by nebol schopný uhradiť a skutočnosť tvrdene žalobcom o zaistení a nevrátení účtovných a iných dokladov orgánmi činnými v trestnom konaní, vyhodnotil na účely posúdenia dôvodnosti oslobodenia od súdnych poplatkov za irelevantné.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie zastávajúc názor, že mu oslobodenie od súdnych poplatkov prislúcha. Dôvodil, že sa nie vlastnou vinou ocitol v mimoriadnej dôkaznej tiesni. Uviedol, že nemá k dispozícii žiadne doklady potrebné k zdokladovaniu majetkových

pomerov a tieto skutočnosti boli známe súdu už v čase podania žaloby z jej obsahu, keď celá účtovná dokumentácia a ostatná agenda žalobcu nevyhnutná pre dokladovanie pomerov bola zaistená orgánmi činnými v trestnom konaní ešte v marci 2011 a do dnešného dňa nebola napriek výzvam vrátená. Ďalej tvrdil, že situáciu komplikuje aj skutočnosť, že o zaistení dokladov nebol spísaný riadny protokol a navyše, nahliadnutím do spisov žalobca zistil, že množstvo dokladov chýba. Poukázal na to, že z trestných konaní vedených voči p. T. P. nepochybne vyplýva, že boli zaistené všetky doklady spoločností personálne spojených s p. T. P.. Tieto doklady sa však v spisoch vedených orgánmi činnými v trestnom konaní nenachádzajú a žalobca nevie získať ani ich kópie. Postup súdu považoval za neprimerane prísny a voči žalobcovi jednoznačne nespravodlivý.

Ďalej žalobca uviedol, že súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok mu prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou (nemá finančné prostriedky na ich úhradu), ktoré predstavuje jeho ústavné právo zaručené Ústavou SR aj napriek tomu, že výška súdneho poplatku nepredstavuje príliš vysokú čiastku (avšak pre žalobcu je aj táto suma v súčasnosti vysoká). Zopakoval, že spoločnosti personálne spojené s p. T. P. sú účastníkmi množstiev súdnych sporov, a tak celková výška súdnych poplatkov predstavuje sumy až niekoľko desiatok tisíc eur. Domáhať sa súdnou cestou zrušenia rozhodnutia pritom predstavuje jedinou zákonnú cestu, ktorou si žalobca môže uplatniť právo na svoju ochranu v danej veci. Z uvedených dôvodov, mal žalobca za to, že sú u neho splnené podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaniach žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov ako i odvolaniu proti uzneseniu o zastavení konania nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca sa žalobou podanou na krajskom súde dňa 24. apríla 2013 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/43232/2013 zo dňa 19. februára 2013, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice č. 9813401/1554860/2012 zo dňa 9. júla 2012.

Žalobca nezaplatil súdny poplatok za žalobu súčasne s jej podaním, preto krajský súd výzvou č. k. 6S/81/2013-11 zo dňa 2. mája 2013 ho vyzval, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy zaplatil súdny poplatok za žalobu v sume 70 eur podľa položky č. 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon o súdnych poplatkoch“).

Krajský súd uznesením zo dňa 6. júna 2013 č. k. 6S/81/2013-25 v súlade s ustanovením § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch zastavil konanie z dôvodu, že žalobca súdny poplatok v lehote ustanovenej výzvou súdu nezaplatil. V podanom odvolaní proti uvedenému uzneseniu o zastavení konania podal žalobca návrh pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov podľa ust. § 138 O.s.p..

Žalobca k uvedenému podaniu nepripojil žiadne dôkazy na preukázanie splnenia podmienok podľa § 138 O.s.p., t. j. najmä preukazujúce nepriaznivé pomery žalobcu. Krajský súd ho výzvou zo dňa 12. júla 2013 (č. l. 31) vyzval, na predloženie v lehote 10 dní riadne vyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov - právnická osoba s tým, že toto tlačivo krajský súd žalobcovi zaslal. Súčasne ho vyzval na predloženie ďalších relevantných skutočností. Výzva bola právnenému zástupcovi žalobcu doručená dňa 29. júla 2013.

Žalobca na základe výzvy súdu predložil dňa 12. augusta 2013 krajskému súdu tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania (§ 138 ods. 2 O.s.p.), ktoré však vyplnil len na jeho titulnej strane, t. j. v rozsahu identifikačných údajov účastníka konania - právnickej osoby, a tlačivo podpísal a datoval. K tlačivu pripojil čestné vyhlásenie, v ktorom uviedol, že „obchodná spoločnosť dlhodobou nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť, spoločnosť nevstupuje do žiadnych nových obchodných vzťahoch a vykonáva iba nevyhnutné úkony spojené s chodom obchodnej spoločnosti. Obchodná spoločnosť ďalej

vyhlasuje, že nedisponuje žiadnym hnutelným alebo nehnuteľným majetkom, s ktorým je oprávnená disponovať takým spôsobom, že tento majetok by mohol byť predmetom akéhokoľvek príjmu pre spoločnosť. Obchodná spoločnosť ďalej vyhlasuje, že všetky jej účtovné a iné doklady boli zaistené orgánmi činnými v trestnom konaní v marci 2011 a do dnešného dňa, napriek výzvam, jej tieto doklady neboli vrátené, čo spoločnosť vážnym spôsobom poškodzuje (okrem toho ide informáciu súdu známu aj z iných súdnych konaní). Z dôvodu zaistenia a nevrátenia dokladov orgánmi činnými v trestnom konaní spoločnosť nemohla podať daňové priznania dane z príjmov právnických osôb od roku 2010, nakoľko nezávinene nedisponuje svojimi vlastnými dokladmi, ktoré by boli podkladom na spracovanie daňového priznania.“

Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa ust. § 10 ods. 1 veta prvá a druhá zákona o súdnych poplatkoch, Ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, 5a\*) súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Z vyššie citovaných ustanovení zákona o súdnych poplatkoch nepochybne vyplýva, kto je poplatníkom, kedy vzniká poplatková povinnosť i aké sú následky nezaplatenia súdneho poplatku v súdom stanovenej lehote. Tým, že žalobca na výzvu súdu žiadnym spôsobom nereagoval a ani súdny poplatok v zákonnej lehote nezaplatil postupoval krajský súd v súlade s ust. § 10 ods. 1 citovaného zákona a konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil. Zo samotnej výzvy zaslanej žalobcovi v ktorej bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku v správnej výške podľa položky 10a sadzobníka, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch je zrejmé, že žalobca bol zároveň konajúcim súdom poučený o následkoch nezaplatenia poplatku.

Podľa § 138 ods. 1 O.s.p., na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Zákonodarca v citovanom ustanovení Občianskeho súdneho poriadku pripúšťa možnosť čiastočného, prípadne úplného oslobodenia od súdnych poplatkov. Predpokladom priznania oslobodenia od súdnych poplatkov je v prvom rade samotná žiadosť účastníka konania, preukázanie dôvodov, spočívajúcich v majetkových, sociálnych, finančných a pod. pomeroch účastníka, odôvodňujúcich oslobodenie od súdnych poplatkov a súčasne preukázanie, že nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Povinnosťou súdu je skúmať splnenie podmienok pre oslobodenie od súdnych poplatkov v každom prípade individuálne, a to aj vzhľadom na individuálnosť každého konania.

Účelom ustanovenia § 138 O.s.p. je, aby účastníkovi nebolo len pre jeho majetkové a sociálne pomery znemožnené uplatňovať alebo brániť svoje právo. Pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov musia byť súčasne splnené dve podmienky. Prvou je nepriaznivá finančná, resp. majetková situácia a druhou skutočnosť, že nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. V prípade

fyzických osôb sa prihliada aj na osobné a rodinné pomery. Vychádzajúc, ako z jazykového výkladu uvedeného zákonného ustanovenia, tak i zo zásady rovnosti účastníkov občianskeho súdneho konania, deklarovanou taktiež Európskym súdom pre ľudské práva, zákon nerozlišuje medzi subjektmi podnikateľskými a nepodnikateľskými. Oprávnenosť žiadosti preto súd hodnotí z hľadiska splnenia uvedených podmienok, pričom vychádza zo skutočností preukázaných žiadateľom.

O oslobodení od súdnych poplatkov v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia súd rozhoduje na návrh účastníka konania, ku ktorému je tento povinný pripojiť listinné dôkazy, deklarájúce jeho majetkové pomery.

V prejednávanej veci žalobca požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov pre nepriaznivú finančnú a majetkovú situáciu, ktorú bližšie odôvodnil v zásade skutočnosťami, ktoré zopakoval aj vo svojom odvolaní. K návrhu nepripojil žiadne doklady preukazujúce jeho tvrdenia.

Najvyšší súd po oboznámení sa so spisovým materiálom vyhodnotil postup krajského súdu ako zákonný, plne rešpektujúci ustanovenie § 138 ods. 1, 2 O.s.p., ako aj práva na súdnu a inú právnu ochranu garantované Ústavou Slovenskej republiky.

Krajský súd v prejednávanej veci vykonal zisťovanie majetkových pomerov žalobcu, ktoré je potrebné nielen tvrdiť, ale ich aj preukázať. Neprihliadal na skutočnosť, že žalobca je podnikateľským subjektom ako na dôvod nepriznania oslobodenia od súdnych poplatkov, a už vôbec túto skutočnosť osebe nehodnotil ako dôvod pre nepriznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Podľa § 121 O.s.p. netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie.

Podľa § 120 ods. 1, 2 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojitelnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev (§ 200e) súd je povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhl.

Majetkové pomery žalobcu nemožno považovať za skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti a konanie o oslobodenie od súdneho poplatku nie je konaním, v ktorom by zákon ukladal súdu vyhľadávaciu povinnosť vo vzťahu k dôkazom potrebným na zistenie skutkového stavu. Je preto výlučne na žalobcovi, aby svoje tvrdenie o nepriaznivých pomeroch sám preukázal, na čo slúži, okrem iného aj tlačivo, ktoré mu krajský súd doručil a ktoré je tiež dostupné na internete.

Keďže žalobca nepredložil doklady preukazujúce jeho tvrdenie o nepriaznivej situácii, krajský súd, logicky, nemohol vykonať akékoľvek dokazovanie v tomto smere. Preto bolo správne jeho rozhodnutie nepriznať žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že nepreukázal svoje tvrdenia o nepriaznivosti finančných a majetkových pomerov.

Občiansky súdny poriadok na rozdiel od zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) neobsahuje osobitnú úpravu čestného vyhlásenia. Najvyšší súd ho vyhodnotil v súlade s ust. § 125 a § 132 O.s.p. a dospel k záveru, že nie je možné mať na jeho základe za preukázané skutočnosti v ňom tvrdené. Najmä s prihliadnutím na to že, čestné vyhlásenie predložené žalobcom opäť len obsahuje tvrdenia uvedené v jeho predchádzajúcich podaniach bez toho, aby žalobca prejavil akúkoľvek snahu o ich preukázanie. V predmetnej veci napríklad mohol minimálne doručiť súdu žiadosti adresované príslušným orgánom (daňové úrady, orgány činné v trestnom konaní, obchodný register a i.), o ktorých uvádza, že na ne adresáti nereagovali. Rovnako tak nemožno ako argument pre oslobodenie od súdnych

poplatkov použiť tvrdenie nesplnenia si zákonnej povinnosti podať daňové priznanie. Je navyše len ťažko uveriteľné, že podnikateľský subjekt nemá vedené účtovníctvo tak, aby v prípade nepredvídateľnej udalosti nemal k dispozícii aspoň kópie podkladov (faktúry, hlásenia, priznania a i.).

Nemožno prihliadať ani na počet súdnych konaní, ktorých je žalobca účastníkom, respektíve na úspešnosť iných spoločností nachádzajúcich sa v obdobnej situácii ako žalobca v súdnych konaniach proti Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky. Bez riadneho preukázania finančných a majetkových pomerov táto skutočnosť osebe nemôže odôvodniť iné než zamietavé rozhodnutie o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenia krajského súdu podľa 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, dospejúc k záveru, že krajský súd vo veci rozhodol po vecnej i právnej stránke správne a jeho postup pri rozhodovaní o návrhu žalobcu na oslobodenie od súdneho poplatku rešpektoval a chránil práva žalobcu na spravodlivý súdny proces.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 224 ods. 1. Žalobcovi nepriznal náhradu trov tohto konania, pretože v tomto konaní bol neúspešný.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.